

¹अपचितः- ^Aअपचायितः-तम्, चायितः, चिचायिषितः, चेकीयितः-तवान् ;

चायः, चायः, चिचायिषुः, ²चेक्यः ;

चायितव्यम्, चाययितव्यम्, चिचायिषितव्यम्, चेकीयितव्यम् ;

चायनीयम्, चायनीयम्, चिचायिषणीयम्, चेकीयनीयम् ;

^Bचाय्यम्, चाय्यम्, चिचायिष्यम्, चेकीय्यम् ;

ईषच्चायः-दुश्चायः-सुचायः ;

चाय्यमानः, चाय्यमानः, चिचायिष्यमाणः, चेकीय्यमानः ;

चायः, चायः, चिचायिषः, चेकीयः ;

चायितुम्, चाययितुम्, चिचायिषितुम्, चेकीयितुम् ;

³अपचितिः, चायना, चिचायिषा, चेकीया ;

चायनम्, चायनम्, चिचायिषणम्, चेकीयनम् ;

चायित्वा, चाययित्वा, चिचायिषित्वा, चेकीयित्वा ;

निचाय्य, प्रचाय्य, प्रचिचायिष्य, प्रचेकीय्य ;

चायम् २, } चायम् २, } चिचायिषम् २, } चेकीयम् २ ; }
चायित्वा २, } चाययित्वा २, } चिचायिषित्वा २, } चेकीयित्वा २. }

1. 'अपचितश्च' (7-2-30) इति निष्ठायां, प्रकृतेश्चिभावः, प्रत्ययस्य इडभावश्च वा निपात्यते । पक्षे अपचायितः इत्यपि भवति । बालप्रनोरमायां तु चिञो ण्यन्तस्य 'अपचितः' इति निपातनम्—इत्युक्तम् । भाष्ये तु चायतेरेव निपातने कृतं दृश्यते ।

2. यञो लुकि, 'एरनेकाचः—' (6-4-82) इति यणि रूपमेवम् ।

3. 'क्तिनि नित्यं चिभावो वक्तव्यः' (वा. 7-2-30) इति वचनात्, 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यस्यापवादः क्तिनि चिभावः ।

A. 'भयसंहृष्टरोमाणस्ततस्तेऽपचितद्विषः [त्विषः] ।

क्षणेन क्षीणविक्रान्ताः कपिनाऽनेषत क्षयम् ॥' भ. का. 9-22.

B. चायया व्ययद्दाशविलोकमेषभ्रेषज्जषा यासदधं स्पशन्ती ॥' धा. का. 2-27.